

KOMUNIKAT PRASOWY nr 69/24

Luksemburg, 18 kwietnia 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-605/21 | Heureka Group (Internetowe porównywarki cen)

Naruszenia unijnego prawa konkurencji: dawny czeski system przedawnienia jest niezgodny z prawem Unii

System ten czyni praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym dochodzenie odszkodowania za ciągłe praktyki antykonkurencyjne

Bieg przedawnienia roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji Unii nie może się rozpocząć, dopóki naruszenie to nie ustało, a poszkodowany nie dowiedział się o tym, że dane zachowanie stanowi takie naruszenie. Powzięcie takiej wiedzy pokrywa się, co do zasady, z publikacją streszczenia decyzji Komisji stwierdzającej to naruszenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Prawo Unii wymaga również zawieszenia lub przerwania biegu terminu przedawnienia na czas trwania dochodzenia prowadzonego przez Komisję. Ponadto od wejścia w życie dyrektywy w tej dziedzinie takie zawieszenie lub przerwanie może zakończyć się nie wcześniej niż rok po uprawomocnieniu się decyzji stwierdzającej naruszenie.

Czeska spółka Heureka prowadzi portal porównujący ceny sprzedaży. Twierdzi, że wyszukiwarka spółki Google regularnie faworyzowała swoją własną porównywarkę cen na stronach wyników swojej wyszukiwarki ogólnej. W konsekwencji było mniej wejść na porównywarkę spółki Heureka. Heureka uważa się zatem za poszkodowaną przez spółkę Google i opiera się w tym względzie na (nieprawomocnej jeszcze)¹ decyzji Komisji Europejskiej stwierdzającej nadużycie przez Google pozycji dominującej.

Sąd czeski, do którego Heureka wniosła powództwo o odszkodowanie, zastanawia się nad zgodnością z prawem Unii² dawnego terminu przedawnienia przewidzianego w prawie czeskim, mającego nadal zastosowanie do tego powództwa. Dla każdej szkody częściowej bieg tego trzyletniego terminu rozpoczyna się w chwili, w której poszkodowany dowiedział się o fakcie, że poniósł szkodę oraz o tożsamości sprawcy naruszenia. Dla rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia system krajowy nie wymaga natomiast wiedzy o tym, że dane zachowanie stanowi naruszenie, ani nie wymaga ustania tego naruszenia. System ten nie przewiduje też, że wspomniany bieg terminu musi zostać zawieszony lub przerwany na czas prowadzonego przez Komisję dochodzenia i przez jeden rok po dniu uprawomocnienia się decyzji Komisji stwierdzającej owo naruszenie.

W swoim wyroku Trybunał orzekł, że **prawo Unii stoi na przeszkodzie uregulowaniu czeskiemu mającemu zastosowanie do czasu opóźnionej transpozycji dyrektywy 2014/104**. W tym względzie uznał, że nawet przed upływem terminu transpozycji tej dyrektywy prawo Unii³ uzależniało początek biegu terminu przedawnienia od tego, aby naruszenie prawa konkurencji ustało, a poszkodowany zapoznał się z informacjami niezbędnymi do wytoczenia powództwa o odszkodowanie, w szczególności dowiedział się **o tym, że dane zachowanie stanowi takie naruszenie**. Te dwie przesłanki są konieczne, aby umożliwić poszkodowanemu rzeczywiste wykonanie prawa do żądania pełnego naprawienia szkody poniesionej wskutek naruszenia prawa konkurencji.

Trybunał uściślił, że co do zasady **powzięcie informacji niezbędnych do wniesienia pozwu pokrywa się z datą publikacji streszczenia decyzji Komisji** stwierdzającej naruszenie **w Dzienniku Urzędowym UE, niezależnie**

od tego, że decyzja ta nie stała się jeszcze prawomocna. Ponadto poszkodowany może oprzeć się na takiej nieprawomocnej decyzji na poparcie swojego powództwa o odszkodowanie.

W tym kontekście Trybunał wskazał, że prawo Unii wymaga również, aby możliwe było **zawieszenie lub przerwanie biegu terminu przedawnienia na czas dochodzenia prowadzonego przez Komisję**, aby uniknąć sytuacji, w której termin przedawnienia mógłby upłynąć jeszcze przed zakończeniem tego dochodzenia. Biorąc pod uwagę, że w braku decyzji Komisji lub organu krajowego, co do zasady, poszkodowanemu trudno przedstawić dowód naruszenia prawa konkurencji, powinien on mieć możliwość oczekiwania na wynik dochodzenia, aby móc ewentualnie oprzeć się na takiej decyzji w ramach późniejszego powództwa o odszkodowanie.

Ponadto dyrektywa 2014/104 przewiduje obecnie, że bieg terminu przedawnienia powinien być zawieszony co najmniej przez rok po dniu uprawomocnienia się decyzji Komisji stwierdzającej dane naruszenie.

W rezultacie Trybunał uznał, że **dawny czeski system przedawnienia jest niezgodny z prawem Unii.** Czyni on wykonywanie prawa do żądania naprawienia szkody poniesionej z powodu naruszenia prawa konkurencji praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Decyzja C\(2017\) 4444](#) dotycząca postępowania z zastosowaniem art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG (sprawa AT.39740 – Wyszukiwarka Google [Zakupy]) (zob. także komunikat prasowy Komisji [IP/17/1784](#)). W wyroku z 10 listopada 2021 r. Google i Alphabet przeciwko Komisji (Google Shopping), [T-612/17](#) (zobacz także komunikat prasowy nr [197/21](#)) Sąd zasadniczo oddalił skargę wniesioną przez Google i Alphabet na decyzję C(2017) 4444. Odwołanie od tego wyroku Sądu jest rozpatrywane przed Trybunałem (zob. sprawa [C-48/22 P](#)).

² W szczególności art. 102 TFUE i/lub art. 10 [dyrektywy 2014/104/UE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych zasad regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych na podstawie prawa krajowego z tytułu naruszeń przepisów prawa konkurencji Państw Członkowskich i Unii Europejskiej.

³ Art. 102 TFUE i zasada skuteczności.